

בש"פ 5671/21 - עזרא רווה מזרחי נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 5671/21

בש"פ 5912/21

לפני:

כבוד השופט א' שטיין

העורר בבש"פ 5671/21
והמשיב בבש"פ 5912/21:

עזרא רווה מזרחי

נגד

המשיבה בבש"פ 5671/21
והמבקשת בבש"פ 5912/21:

מדינת ישראל

ערר לפי סעיף 53(א) לחוק סדר הדין הפלילי
(סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996, על
החלטת בית המשפט המחוזי ירושלים (השופט א'
רובין) אשר ניתנה ביום 9.8.2021 במ"ת
25039-12-20; בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62
לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים),
התשנ"ו-1996

בשם העורר בבש"פ 5671/21
והמשיב בבש"פ 5912/21:

עו"ד דוד הלוי

בשם המשיבה בבש"פ 5671/21
והמבקשת בבש"פ 5912/21:

עו"ד חיים שוייצר

החלטה

1. לפניי ערר לפי סעיף 53(א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים), על החלטת בית המשפט המחוזי ירושלים (השופט א' רובין) אשר ניתנה ביום 9.8.2021 במ"ת 25039-12-20, ואשר דחתה את בקשת העורר לעיון חוזר בהחלטה לעצרו עד תום ההליכים המשפטיים אשר מתנהלים נגדו, באותו בית משפט, בגדרו של ת"פ 25035-12-20 (להלן: הערר-ההליך העיקרי, בהתאמה).

2. לאחר הגשת הערר, הגישה המדינה בקשה ראשונה להארכת מעצרו של המשיב בבש"פ 5912/21, הוא העורר בבש"פ 5671/21 (להלן: העורר), לפי סעיף 62 לחוק המעצרים - זאת, החל מיום 11.9.2021 ב-90 ימים או עד למתן פסק דין בהליך העיקרי, לפי המוקדם (להלן: הבקשה להארכת המעצר).

3. בהליך העיקרי מתבררת אשמתו של העורר בחבלה בכוונה מחמירה - עבירה לפי סעיף 329(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, ובאיומים - עבירה לפי סעיף 192 לאותו חוק. מדובר במעשים חמורים המאומתים בראיות לכאורה כנדרש במעצר עד תום ההליכים. לאור האמור להלן, הנני פטור מלהיכנס לפרטי המעשים הללו. די אם אציין כי מעשים אלו מעידים על המסוכנות הנשקפת מהעורר, שקיומה תומך בהישארותו בבית המעצר - באין חלופת מעצר הדוקה מאד.

4. במהלך הדיון בבקשות, העליתי בפני בעלי הדין הצעה כי הערר יידחה תוך שמירת זכויות וכי הבקשה להארכת המעצר תתקבל בכפוף לכך שהבקשה הבאה, אם תבוא במסגרתו של 62 לחוק המעצרים, לא תוגש אלא אם יוכן, לפני הגשתה, תסקיר מעצר אשר יבחן חלופות אפשריות למעצרו של העורר מאחורי סורג ובריח. זאת, מאחר שההליך העיקרי - עם שבעה-עשר עדי תביעה בלבד, שחלקם עדים טכניים - אינו אמור להימשך חודשים ארוכים.

5. העורר ובא-כוחו קיבלו את הצעתי.

6. בא-כוח המדינה מסר בתגובה כי הצעתי אינה מקובלת עליו מפאת החשש שהעורר עלול לגרום לעיכובים בניהול ההליך העיקרי. ברם, מדובר בחשש מופרז, שכן התממשותו תהווה שיקול כבד-משקל לאי-שחרורו של העורר ממעצרו מאחורי סורג ובריח. באשר בקשת המדינה לגופה, לאור התנהלות הצדדים בהליך העיקרי, אשר כללה ניסיונות להגיע להסדר, סבורני כי בקשה זו אכן מצדקת. ואולם, לאור העובדה שמדובר בתיק לא מאד מסובך (בלשון המעטה), מן הראוי הוא שהדיון בו יסתיים בקרוב; ומכל מקום, אין זה סביר שהמדינה תוכל להגיש בקשה להארכת מעצר נוספת לפי סעיף 62 לחוק המעצרים מבלי לבחון חלופה.

7. אשר על כן, הנני מחליט כדלקמן:

א. הערר נדחה בזאת תוך שמירת זכויות.

ב. בכפוף לאמור בפסקה 4 לעיל, בקשת המדינה מתקבלת ומעצרו של העורר מוארך בזאת ב-90 ימים החל מיום 11.9.2021 או עד למתן פסק דין בהליך העיקרי, לפי המוקדם.

ניתנה היום, כ"ח באלול התשפ"א (5.9.2021).

ש ו פ ט
